

EL DOCUMENT DEL MES

Maig 2024 –
Núm. 137

El passat mes de març es realitzà la signatura de donació, a l'Arxiu Municipal, del Fons Josep-Lluís Palacios.

Temps després de la seva mort, el gener de 2012, la seva família va adreçar-se a l'Arxiu per al de poder iniciar els tràmits de donació. Abans però, s'havia de realitzar una sèrie de treballs d'esporga, respecte tot el que havia generat en Josep-Lluís fruit de les seves activitats laborals, polítiques i socials.

Docent, impulsor cultural i activista polític, va promoure la creació periodística, la recerca i la investigació, i en general, la participació de la ciutadania en els àmbits social, lúdic i polític.

El llegat de la seva empremta, queda reflectit en el nom que du el premi de recerca i investigació, i també, a una de les sales polivalents de la Casa de la Vila.

Les imatges d'aquest document del mes ens presenten a l'home, els seus pensaments, i els seus actes.

Dades de document

Àrea d'identificació

Codi de referència: CAT AMSPR

Nivell de descripció: Fons

Títol: FONS JOSEP-LLUÍS PALACIOS

Data: 1819-2020

Volum i suport: 163 arxivadors, paper, fotografies i diapositives, cintes cassette, cintes vídeo

Àrea de context

Nom del productor: Josep-Lluís Palacios López

Història del productor: Josep-Lluís Palacios López va néixer, a Saragossa, el 12 de setembre de 1958. Casat amb Mercè Giralt Vidal, van tenir tres fills, Júlia, Eduard i Raimon.

El seu pare, Josep Maria Palacios Laventana, metge de professió, va exercir a Sant Pere de Torelló, abans de venir a Ribes, l'any 1973. Amb 14 anys, en Josep-Lluís i el seu pare van organitzar l'arribada posterior de la seva mare i el seu germà Eduard.

Anteriorment de llicenciar-se en Geografia i Història per la universitat de Barcelona, va estudiar als Franciscans de Vilanova i la Geltrú, primer, i a l'Acadèmia Peñalver, a Barcelona, posteriorment.

Va exercir la docència en els àmbits de la llengua catalana i la història. Assumint també tasques de direcció en el centre de Can Puig, d'on va aprovar les oposicions. La seva tasca docent i directiva va comportar que el centre esdevingués pioner en la implantació de la ESO i dels treballs de recerca.

Com a historiador, va exercir de coordinador en la publicació d'alguns llibres i publicà nombrosos estudis i articles. Va ser membre actiu de l'Institut d'Estudis Penedesencs.

Dins de l'àmbit local, sobresurt per ser un dels impulsors de l'entitat social, cultural i esportiva GER. Destacable és, també, la seva activitat política, sempre vinculada al catalanisme independentista. Membre influent del partit polític Unitat Municipal 9, va ser escollit regidor durant els anys 1983 a 1995, exercint de regidor de cultura i ensenyament, entre els anys 1983 a 1991.

Va dur a terme una important tasca en la creació i desenvolupament de publicacions locals i comarcals, com la revista Montgròs.

El reconeixement social a la seva persona s'ha palès, d'entre d'altres, mitjançant una de les sales d'actes de la Casa de la Vila, i la creació d'un premi d'investigació i recerca que duen el seu nom.

Josep Lluís Palacios López va morir el 15 de gener de 2012.

Història arxivística: Uns mesos després de la seva mort, la seva dona, Mercè Giralt Vidal, va venir a l'Arxiu per consultar-nos i rebre ajuda tècnica, donada la quantitat de material que havia acumulat en Josep-Lluís Palacios, abans i després de la seva malaltia.

Inicialment el que més preocupava a la família era l'excés de diaris i revistes acumulades. Vam considerar que ells mateixos podien filtrar aquesta documentació i eliminar-la, donat que molts d'aquests fons d'hemeroteca es troben digitalitzats i, en qualsevol cas, conservar els que tinguessin valor, per antiguitat.

En relació a la resta de documentació, la de caire personal, es podia valorar en funció de les seves múltiples activitats, com a docent, historiador i polític, bàsicament.

Després d'un parèntesi de temps en que la família hi va treballar, el setembre de 2020, es va accedir als emplaçaments on estava ubicada la documentació en qüestió, i que comptava també amb un important fons bibliogràfic.

No va ser possible, inicialment, determinar el volum real de documentació existent, ni fer una aproximació en metres lineals, de la mateixa manera tampoc es va poder determinar el volum i nombre exacte de llibres que configuren la biblioteca personal i familiar.

En una primera classificació de la documentació, s'establiren fins a cinc tipologies (Personal, educativa, política, historiadora, intranscendent).

El volum de la documentació i la bibliografia, i de l'estat de conservació en el que es trobava, que en general era bo, necessitava d'una primera neteja i possiblement una desinsectació, i per tant es recomanà que NO es procedís al trasllat a les instal·lacions de l'Arxiu, abans d'un primer tractament.

Es va sol·licitar permís per poder treballar la documentació in situ, fet que se'ns van concedir.

Fet un primer cribratge de la documentació es van comptabilitzar fins a 21'4 metres lineals. En una segona intervenció, definint un llistat provisional per tal d'efectuar la signatura de la donació es van definir els 16'3 metres lineals actuals. Consta documentació amb posterioritat a la seva mort l'any 2012, i fins el 2020, fruit del treball de generació i conservació que ha fet la família durant aquests anys.

Dades de l'ingrés: Gener de 2021. Donació signada el 12 de març de 2024.

Àrea de contingut i estructura

Abast i contingut: Producció documental fruit, bàsicament de l'activitat docent, política i social de Josep-Lluís Palacios.

La bibliografia té un abast polític i social important, catalanista, particularment.

Sistema d'organització: En el moment de la donació, la documentació estava mínimament classificada per matèries i cronologia.

A l'Arxiu es realitzarà el quadre de classificació propi i s'ordenarà cronològicament.

La bibliografia es classificarà segons la metodologia pròpia.

Informació sobre avaluació, tria i eliminació: Documentació de conservació permanent en aplicació de la Llei 9/1993 de patrimoni cultural català i de la 16/1985 del Patrimonio Histórico Español

Àrea de condicions d'accés i ús

Condicions d'accés: Consulta lliure, si bé la documentació està sotmesa a la legislació vigent sobre accés. Cal omplir el full de comanda de documentació, signat, cada vegada que es realitzi una consulta. La documentació protegida per la legislació vigent, queda exempta de consulta.

Llengües i escriptures dels documents: Català i castellà

Instruments de descripció: Inventari finalitzat el mes de juliol de 2023. Elaborat per Jesús Castillo Prado. Inventari amb caràcter intern, en suport electrònic, no consultable pels usuaris de l'arxiu. Guia d'arxiu 2012.

Àrea de control de la descripció

Autoria i data: Jesús Castillo Prado, Abril de 2024.

Regles o convencions: Norma de descripció Arxivística de Catalunya (NODAC). Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Subdirecció general d'Arxius i Associació d'Arxivers de Catalunya, 2007.

5 ha criticat molt al
comissari. S'ha fet
la raó del vot. El
capitalisme ha fet
una història. Hi
ha moments molt
negatius. Però com
serà el segle XXI al
planeta terra.

Però parlem de terres
concrets. L'any 1900
n'és un. Hi ha pobles

Ribes és un poble amb his-
tòria com tots els comen-
çaments de la nostra
Catalunya. Però tot bon
tenim vida a casa nostra
de d'època prehistòrica.
Vàrem néixer com a
castell i població fa
més de mil anys.
Però la transformació
que hem tingut en
els últims quaranta
anys ha estat la

84 1277 22085 3
84 Hajas - Cua de 4 mm
Cobertes plastificades - 75x105 mm

Moutson

n° 1

DIVISION N°

"WAL" Tallier

dibleg obert

Tipus n. 34
n. 17/13
30 cc.

calgué "arreclar" una mica l'interior.
m és possible que després de tants anys recordessiu el lloc
s trobava la primera pedra?

En iniciar les obres per a la construcció dels fonaments del futur Centre Cívic, algú recordà que en aquell mateix lloc havia estat posada una primera pedra seixanta-quatre anys enrera. Era la primera pedra de l'edifici de la Societat d'Agricultors Obrers i el fet s'esdevingué l'any 1919. Ningú no coneixia l'emplaçament exacte, fins que un ribetà que havia viscut d'aprop estant aquell ritual, "Mingo" Pascual, sentencià: "Heu de cavar aquí". I la primera pedra, efectivament, aparegué.

En "Mingo" i la seva dona, la Dolors, ens reben cordialment a casa seva, al carrer de Sant Isidre, casa que funciona, segons hem pogut comprovar, tal com ho devien fer la major part de llars ribetanes mig segle enrera. Avui, doncs, farem un vertader recorregut pel túnel del temps. La conversa té lloc a la cuina: La taula amb l'hule i el porró de vi negre al damunt. La llar de foc encesa i Dolors al seu costat. La cisterna, la corda, la galleda i el càntir. La bombeta que ens il·lumina, guarnida amb una gran llaçada de paper vermell. L'aparell de ràdio, mig tapat darrera unes cortines...

"El dia que posaren la primera pedra del local, vingué en Francesc Leyret"
En "Mingo", amb la seva boina, l'aire taciturn i la veu un xic tremolosa dels seus vuitanta anys, però amb el cap ben clar, evoca aquell fet llunyà:

- La primera pedra era buida. A dins hi havien posat una ampolla de vidre amb un document escrit. La pedra la va donar en Güell, un picapedrer de Vilafranca, proveïdor dels constructors que havien d'intervenir en aquella obra: En "Barraca", en Pau de la Gralla i en Montañès. Jo aleshores treballava de manobre amb en Montañès. Tenia setze anys i guanyava deu rals cada dia. Havia començat a treballar, a tretze

MONTGRÓS

revista mensual de sant pere de ribes

nº 1 - gener 1984

El batxillerat
i la formació
professional

«L'actitud, en general, de
traspassats no és negativa.
«Les forces polítiques este
trist espectacle a la poblac
comença a dir que els poli
no serveixen més que per

L'enseyament
d'adults

«Fins que l'administració
accepti aquesta horitzonta
discutir de tu, sempre
nosaltres un handicap imp
rodatge i l'estat de les aut
una prefiguració del que p
ser un estat federal?» (J. S

Crisi i oblit
institucional

«La gent que treballa, per
«No es tracta sols que ens
entra nostres, ni que en s
de treballar en un nivell in
sinó que no hem d'oblidar
de la política espanyola dir
catalana» (J. Ferrer)